දරිමුඛ ජාතකය

තවද ලොවට සෙනහ ඇතිවූ තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි මහබිනික්මන් අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්

එක් දවසක් දම්සභා මණ්ඩපයේ රැස්වූ මාළුවරුන් වහන්සේ මේ නියා රාජාාශීයක් හැර මහබිනික්මන් කළ නියාව ඉතා යහපත ආශ්චර්යයෙකැයි කිය කියා උන්තැනට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩ වදාරා මහණෙනි මා එන්නාට පූර්ව භාගයෙහි කිනම් කථාවකින් යුක්තව උනුදයි විචාරා එපවත් දන මහණෙනි දන්මතු පූර්වභාගයෙහි කිනම් කථාවකින් යුක්තව උනුදයි විචාරා එපවත් දන මහණෙනි දන්මතු නොවෙයි පළමුත් උත්තමයෝ රාජ්ජශිය හැර මහණවුවෝ චේදයි වදාරා ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ ඒ රජ්ජුරුවන්ට පුත්ව උපන්නාහ. එකියන රජ්ජුරුවන්ගේ පුරෝහිත බුාහ්මණයානන්ගේ පුතනුකෙණෙකුන් ඇත්තාහ. එ කියන බුහ්මණ කුමාර විශිෂ්ටවූ රූප ඇති සොභාමත්වූ මුඛශියක් ඇති හෙයින් දරිමුඛ නම් බුාහ්මණ කුමාරයත් බරණැස්න රාජකුමාරයෝත් දෙන්නම් එක්ව වැඩි දිසාපාමොක් ආචාරීන් සමීපයට ගොස් ශාස්තු ඉගෙණ බරණැස් නුවරට එන අවස්ථාවට බරණැස් රජ්ජුරුවෝ මළහ. රාජ කුමාරයෝත් බමුණුකුමාරයත් දෙන්නා ශාස්තු ඉගෙණ භික්ෂාටනය කොට ගෙණ බරණැස්නුවරට අවුත් ගෙයකට වන්කලට එ්ගෙයි එක් මැලි ස්තුියක් දෙන්නා දක චතුර්වේදයෙහි නිපුන නියාව දන පුටුදෙකක් තනාලා එක් පුටුවෙක සුදුකඩක් හා එක්පුටුයෙක රත්කඩක් හා අතුට ඉන්ට කිව. බාහ්මණ කුමාර රජ්ජුරුවන්ට අද රාජ්ජය පැමිණෙයි මට සෙනවිරත් ධුරය පැමිණෙයි නුවනින් දන බුහ්මණ කුමාරයා රාජ කුමාරයන්ට සුදු ඉනකඩ අතුළ පූටුවදී තුමු රතු ඉතකඩ අතුළ පුටුවේ උන්නේය. ඒ ගෙය මෑලි ස්තීු බත් මාළු ඉදිකොට දෙන්නා බත් කැවුහ. දෙන්නා බත්කාලා මගුල් උයනට ගොස් රාජකුමාරයෝ මගුල් උයනේ සලවට පිට ඉනමඩ ඉසවසාලාගෙන වැදහොත්තාහ. බුහ්මණ කුමාර රාජකුමාරයන් ගාවා උන්නේය. බරණැස් නුවර වාසීහු පුස්සරථයසරහා නුවර අළහ. පුස්සරථය නුවර පුදක්ෂිණාකොට ගෙණ මගුල්උයනට ගොසින් රාජකුමාරයන් වැදොත් මගුල් සලවට පාමුල පුස්සරථය සිටියේය. බුාහ්මණකුමාර රාජකුමාරයන් පුබුද්දන්නා රාජකුමාරයෝ පිබිද මගුල්සල වට පිට ඉඳ කිමෙක්දයි විචාළාහු නුවර වාසීහු ස්වාමිනි අපගේ රාජ්ජය කළ මැනවයි මේ නුවර රජ්ජුරුවන් වහන්සේ මළසේකැයි කියන්නා බෝධිසත්වයන් එපවත් අසා මේ නුවර රජ්ජුරුවන්ගේ රාජකුමාර කෙණෙක් රාජකුමාරී කෙනෙක අනැද්දුයි විචාරා නැතැයි අසා යහපතැයි ගිවිස්සාහ. බුාහ්මණකුමාර රජ්ජුරුවෝ රාජ්ජය කෙරෙති. මා සෙනවිරත් ධුරයේ සලසති. ඉන්මට පුයෝජන කින්දුයිසිතා ඉවත්ව සිටි කලට රාජ කුමාරයෝ රථයට නැගී බරණැස් නුවරට ගියපසු බුාහ්මණ කුමාර මගුල්උයනේ ඉඳ විලිසවැගිරගිය පතක් අතට අරගෙණ ඉඳ මේ පතුය පළමු අංකුර පතුයයි. පසු මූකළාවූ පතුයය, දැන් ජිණිවග්ග පතුයය, එසේහෙයින් සියළු සංස්කාරම අනිතායයි කිය කියා භාවනා කොට සිටිකලට පොළොව ගුගුරුවා සියළු කෙලශයන් නසා පසේ බුදුබවට පැමිණියේය ආකාශයෙන් තුන්සිවුරු පාතු අවුත් ශරීරයේ වැලඳගත පළමුශරීරය අන්තර්ධාන විය. පසේ බුදුවූ ශරීරයෙන් ආකාශයෙන් ගන්ධමාන පර්වතයට වැඩිසේක. රජ්ජුරුවෝ බරණැස් නුවර රාජ්ජයට පැමිණ සතළිස් අවුරුද්දක් බාහ්මණ කුමාරයන්සඳහන් නැතිව ඉඳ මාගේ දුරිමුඛ නම් බාහ්මණ කුමාරයා කොයිදයි සඳහන්කොට පරීක්ෂා කරන්නට උවමැනවැයි කියා දසඅවුරුද්දක් පලාගියේය. එක්ව පණස්අවුරුද්දක් ගියකලට දරිමුඛ නම් පසේ බුදුන්වහන්සේ සිතනසේක් මාගේ මිතුවූ බරණැස් රජ්ජුරුවෝ මා කොයිදුයි දක්තා අභිපාය ඇත්තෝය. මෙවක් පටත් රජ්ජුරුවන්ට වයසුත් මුහුකුරා දරුමල්ලනුත් ඇතිව වයස්මුහු කුරාව ගියේය. මාකී අවවාද ගිවිසතී මෙවිට ඔබ යෙමිසිතා බරණැස් නුවරට අවුත් මගුල් උයනේ දරිමුඛනම් පසේබුදුන් වහන්සේ වැඩඋන් කලට රජ්ජුරුවෝ උයන්ගොච්චා අතින් අසා දරිමුඛ නම් පසේ බුදුන් වහන්සේ කරා අවුත් වැඳ එකත්පස්ව උන්නාහ. පසේබුදුන් වහන්සේ රජ්ජුරුවෙනි දුහැමින් සෙමෙින් රාජ්ජයකරව්දුයි විචාරා වදාර ඉක්බිති පසේ බුදුන් වහන්සේ පළමුවන ගාථාව වදාළසේක.

ලෝකයෙහි යම් සත්වකෙණෙක් දියපීනන්නාවූ වැව් පොකුණු ගන් හෝ ආදියෙහි හටගත්තාවූ නෙළුම් ඇඹුල උපුල සෙවෙල් ආදියෙමි ගොඩනැගීයා නොහෙද්ද. තවද යම්සේ ඝණ මඩෙහි එරුණාවූ මෘගසුනබාදීහූ නැඟියා නොහෙද්ද එපරිද්දෙන් මේ සංසාරයෙහි ඇවිදිනාවූ වස්තුකාම කෙළෙශකාම නමැති හෙද්ද එපරිද්දෙන් මේ සංසාරයෙහි ඇවිදිනාවූ වස්තුකාම කෙලශකාම නමැති තෘෂ්ණා ශෛවලාදියෙහි ලග්නව සංසාර පංකයෙන් නැගී ස්වර්ඝමෝඤාදියට පැමිණ යා නොහෙන්නාහ. තවද වස්තු කාම කෙලශකාමයෝ ලොභ වේෂ මෝහ යන තිකරණා තියුග්මුල්ලය යන පවත්නාහෙයින් සසර සිටිනා සියළු සත්වයෝ ස්වර්ගමෝඤාදීයට පැමිණියා නොදී අපායෙහිම නැවත කරකවා එලන හෙයින් බලවත්වූ භයංකාරද වන්නේයයි බුද්ධාදී මහොත්තමයන් විසින් කියන ලදී. තවද මහරජ වස්තුකාම කේලේශකාමයෝ සුවඳසුනෙන් උලා නහා වස්තුාභරණාදීන් සැරසී සිට සත්වයාගේ ශරීරයෙහි ස්වභාව ඇසට අටිෂයවූ රජස්ධුලි වැටිමෙන් යම්සේ නිස්සොභාවට පැමිණේද පිරිසිදුවූ සුනුපිරියම් කරණ ලද්දාවූ සුධධාවල පුකාර යෙහි භික්ති ආදිය එක්වම් දුම් වැදගැන්මෙන් කිලුටුවේද එපරිද්දෙන් මේ ලෝකයෙහි සත්වයන්ගේ සන්තානයෙහි හටගත්තාවූ කෙලෙස් නැමති රජස් ඒ ඒ සත්වයා විසින් පැමිණෙන ලද මාර්ගඵලාදියෙන් පිරිහෙලා නිස්සෝභා කරන්නේය. තවද ධාාන මෝකෂාදින් පිරිසිදුවූ චිත්තසන්තානය ඇති සත්වයාගේද සන්තානයෙහි හටගත්තාවූ සවල්පමාතුවූද කෙලෙශයම ඒ සත්වයා කිලුටුකරන්නේය කෙලශ නැමති රජස්දුමය මා විසින් තොපට විස්තර වශයෙන් කියන ලදී. ඒ කටයුත්තෙකැයි තොපට සිතෙනම් වස්තුකාම කේලශ කාමයෙන් හැර තපසට යවයි යනාදීන් ධර්මදේශනා කළසේක. ඉක්බිති බුහ්මදත්ත රජ්ජුරුවෝ පසේ බුදුන් වහන්සේට ආමන්තුණය කොට ස්වාමිනි මේ වස්තුකාම කෙලශකාමයෙහි බැඳිනිමියි සක්තවිම් පංචකාම විෂයෙහි ඇලි මුර්ජාවට ගියෙමි. ඒ කාරණයෙන් පස්කම් ගුණයෙන් වෙන්ව ජීවත්ව යා නොහෙමි ගිහිගෙයි සිට දානාමානාදීන් බොහෝ කුසල් රැස්කෙරෙම්හයි මහණව තපස් රක්ෂා කළ නොහෙමි කීහ. දිපංකරපාදමුලයෙහිදි තුන්වෙනිවූ නෛෂ්කුමය පාරමිතාව දැක කියන්නානූ සුමේධ තාපසයෙනි යම්සේ සිරගෙයි වසාපුකෙණෙකුන කවරදා සිරගෙයින් ගැලවි යන්නෝදෝහෝයි සිතන්තාක්හුමෙන් තොපි මේ සංසාරයෙන් කවරදා ගොඩනැගෙම්දෝහෝ සිතා ඉටාගෙණ බුදුකුරුදම් පුරන්නාවූ බෝධිසත්වයන්ට පවා මෙසේවූ සිතුවිල්ලෙක් උපන. ඒ එසේමය මේ කොලයෙහි උන්මාද අටකින් විසංඥ වන්නාහ.

ඒ කෙසේද යත්.

මෝහයෙන් උපදනාවූ කාම උන්මාදය. අනිෂ්ට විනාස උපදනාවූ කොධ උන්මාදය. සංඥාකරවන දර්ශන උන්මාදය. අඥාන භාවයට පමුණුවන මෝහ උන්මාදය. යක්ෂයන් වසඟයට පමුණුවන යක්ෂ උන්මාද චිත්ත අධික බවට පමුණුවන පිත්තෝන්මාදය. පාන වසඟ කරවන සූරා උන්මාදය සෝක අධික වීමෙන් වන වාසන උන්මාද ය යි කියන ලද උන්මාද අටකින් දීපංකර පාද මූලයෙහි පටන් විවරණ ලක් ඒ උක්කමයානන් වහන්සේට පසේ බුදුන් වහන්සේ විසින් කියනලද්දාවූ අවවාද කාමඋන්මාද හෙයින් මට මහණ වන්නට බැරියයි කී සේක. යම් සත්ව කෙණෙක් හිත පිණිස කිවාලු අවවාද නො ගිවිස්සෝ වී නම් ජාති බොහෝ වෙයි ගෙවිමක් නැත්තේය යි කියා පසේ බුදුන් වහන්සේ වදාරණසේක් මහරජ යම් සත්වයෙක් මව්කුස උපන්නේ වී නම් ඒ සත්වනෙම සංසාර හිරුක වූ යොගාවචර පුද්ගලයා විසින් ඒ කාන්තයේ අසුභය අපවිතු යයි දක්නාලද මල මූතුයෙන් පිරිසිටිනා සතර අතින් අකිලන සත්මසක් හෝ දසමසක් හෝ උන්තෙනින් නො සෙලවී පිනොක්හි සිඳෙන තලපල මුවක්මෙන් පැසී දුක් විඳිනාවූ මව්කුස් තිරයෙහි උපන්නේය. මහරජ ඒ මවුකුස් නිරයෙන් බිහිවන්නාවූ සත්වයෝ සිවුද ගඳ සුවඳ විලවුන් ගෙන සුගන්ධමාලධාරීව උපන්නාහු නොවෙති. වැලි කෙසේ උපදිද්දයි යතහොත් පුරාණ ගුථයෙහිම වැකි රුධිරයෙන් ගැනී ඝන බොල් සොලොස්මායෙන් කැවරී බිහිවන්නාවූ එසේ බිහිවන වෙලෙහි මෙබඳු අපවිතුයෙන් මිශුවූ කම්ජ වාතයෙන් බැහැර හෙළන ලදුන යතොක්හිලා මිරිකන කලක්මෙන් මහදුක් විදිමින් කෙසේව්දකින් අඳනා නාඹු ඇත්තක්හුමෙන් සඹාධයෙන් බිහිවීමෙන් දුක් විඳිනොත් විනා සැපයෙක් නම් නැත්තේමය. වස්තුකාම ඉක්ලේශකාමයෙහි ඇලුනු සත්වයාට ගර්භා වකුාන්ති දුක්ඛය වන්නේයයි දෙයාසංඛා කල්පලක්ෂාක් දන්නා නුවන ඇති පුතොකබෝධි ඥානයෙන් දැකම කිමි. අනික් කෙණෙකුන්ගෙන් ඇසීමෙන් කිදෙයක් නොවෙයි යනාදින් දරිමුඛ නම් පසේ බුදුහු විසිතුරු ඛණ කථාවෙන් විශිෂ්ටවූ නුවණ ඇති බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුවන්ට වස්තුකාම කේලේශකාමයෙහි ආදිනව ඇති නියාව කියා ගිවිසුසේක. ඒ නියාවට රජ්ජුරුවන්ට අවවාද කියා මහණ වෙතත් තොපගේ අභිපුායෙක. අප විසින් සියලු ආදිනව කියා ලුම්හයි කියා ආකාශයට පැන නැගී පස්වනක් වලා මඩිමින් පසේ බුදුත් වහන්සේ වඩිනට වන්සේක. රජ්ජුරුවෝ ආකාශයෙන් වඩිනේ පසේ බුදුන්වහන්සේ දර්ශනාතිකාන්ත වනසේක් බලාසිට බරණැස් නුවර අමාතායන් ගෙන්වා ගමන් ගේ පුත්වූ බරණැස් රාජකුමාරයන් ගෙන්වා රාජ්ජයට පමුණුවා අමාතාය මණ්ඩලයා ශොකයෙන් අඬ අඬා සිටිද්දී හිමාලය වනයට ගොස් මහණව පඤච සෘද්ධි අෂ්ටසමාපත්ති උපදවා නොපිරිහුනු ධාානයෙන් බුාහ්මලෝකයෙහි උපන්හයි වදාරා මේ දරිමුඛ ජාතකය නිමවා වදාළසේක. එසමයෙහි බරණැස් රජව උපන්නෙම් තිලෝගුරු බුදුවූ මම්ම යයි වදාළසේක. මේ දේශනාව කෙළවර බොහෝ දෙන සෝවාන් ඵලාදියට පැමිණිිිිිිියාහ.